

"Αλλαι πληροφορίες ἐπὶ τῆς συζητήσεως ἔλλειπousι· χθὲς ὑπελογίζετο ὅτι θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ ψηφοφορία ἀπὸ ταύτης ἀναμένεται ἡ διάκρισις, ἀλλ' ἔσται ὀριστικὴ ἡ διάκρισις αὕτη; Οὐδεὶς τὸ συλλογίζεται. Ἐκ τῆς ἑλλείψεως τοῦτο ἐξεδηλώθη ὀριστικὸν ὅτι αἱ τσαῦται ἐν τῇ Βουλῇ ἀποχρώσεις τείνουσι ν' ἀποτελέσωσι δύο χρώματα λίαν διακεκριμένα· τὸ συντηρητικὸν, ἔχον ὡς πυρῆνα τὴν ἀρχαίαν δεξιάν, συντηρητικωτέραν τῶν ἄλλων αὐτοῦ στοιχείων, καὶ τὸ φιλελεύθερον, ἔχον ὡς ἄκρον τὴν ἐσχάτην δημοκρατικὴν ἀριστεράν· ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ ἀμέσως καὶ ἐν μιᾷ τῆς Βουλῆς συνεδριάσει· πρέπει νὰ ὀριμᾶσθαι ἀκόμη καλῶς ὥστε πάντα τὰ συμβαίνοντα μέχρι τοῦ νῦν οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐπεισόδια τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου τυγχάνουσιν.

Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμένονται πληροφορίες περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς συζητήσεως· ταύτας θ' ἀναγγεῖλω ὑμῖν διὰ τῆς παρουσίας.

Υ. Γ. Τὰ πρὸ στιγμῆς ἀφιγθέντα ἐκ Ρώμης τηλεγραφήματα ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ πάντοτε ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ διαφορῶν προτάσεων ἡμερησίας διατάξεως· παρουσιάσθησαν μέχρι τοῦδε ὀκτώ, ἐξ ὧν τέσσαρες ἐναντίον τοῦ ὑπουργείου.

Α. Γ. Η.

ΤΥΧΑΙ ΚΑΙ ΚΡΕΜΟΤΣΑΚΙΣΜΑΤΑ

ΛΕΩΝΙΔΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Κατ' ἀνωτέραν διατχγὴν διαβιβάσθησαν εἰς τὴν καϊμακάμην Χαρταλιμῆς, ὁ χιλιάρχος τῆς ὑποδιοικήσεως μετέβη τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εἰς Τουζλα, ἵνα προσκαλέσῃ τὸν ἐν τῇ παρακειμένη μονῇ διαμένοντα Λεωνίδα Βούλγαρην, ὅπως μεταβῇ εἰς Χαρταλιμὴν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν κεντρι-

κὴν ἀστυνομίαν, ὅπου καταζητεῖται. Ὁ στρατιώτης, ὅστις ἐστάλη εἰς τὴν Μονὴν, ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ προϋσταμένου του, δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ τι, ἐπειδὴ ὁ κ. Λεωνίδας Βούλγαρης εἶχε κρυβῆ φοβούμενος μὴ ἀπαγάγωσιν αὐτὸν δέσμιον. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας ἐζήτουν νὰ ἀπαγάγωσι τὸν ὑπηρετὴν τοῦ καταζητουμένου, ὁ τελευταῖος οὗτος ἀποπειραθεὶς νὰ δραπετεύσῃ διὰ τοῦ παραθύρου κατεμωλωπίσθη εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει συλληφθεὶς ὠδηγήθη εἰς τὴν Χαρταλιμὴν, ὅπου καὶ διέμεινε τὴν νύκτα. Χθὲς ἐστάλη εἰς τὸ μπουτσαριφλίκιον Χρυσουπόλεως καὶ ἐκεῖθεν ὠδηγήθη εἰς τὴν κεντρικὴν ἀστυνομίαν.

Ἐλέχθη ὅτι ὁ μὲν κ. Λεωνίδας Βούλγαρης ἐμελλε νὰ προσκληθῆ, ἵνα ἐξέλθῃ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, δύο δὲ ἄλλοι καλόγηροι ἀγιορεῖται ἵνα μεταβῶσιν εἰς Ἀθῶνα εἰς τὴν μονὴν αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ νεωτέρας πληροφορίας φαίνεται τὸ μέτρον τοῦτο ἐγκατελείφθη, τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως περιορισθείσης μόνον, ἵνα ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐν τῇ Μονῇ Τουζλῶν διαμονὴν αὐτῶν. (Ἐκ τῆς Λύγῆς).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

ΡΩΜΗ, 20 Μαΐου. Μετὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως Νικότερα, εἰς βουλευτῆς ὑπουργικὸς ὑπέβαλε πρότασιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἧτις ἐψηφίσθη διὰ ψήφων 348 κατὰ 9.

ΜΟΣΧΑ, αὐθημερόν. Ὁ αὐτοκράτωρ, ἡ αὐτοκράτειρα, αἱ ἀκολουθίαι των καὶ αἱ ξένοι πρεσβεῖαι ἀφίκοντο χθὲς εἰς Μόσχαν. Ἡ συρροὴ τῶν τε Ρώσων καὶ τῶν ξένων, τῶν ἐλθόντων ἵνα παρευρεθῶσιν εἰς τὰς εορτὰς τῆς στέψεως εἶνε μεγίστη. Οὐδὲν συνέβη.

— Ἐν τούτοις, κύριε, ἡ δικαιοσύνη ἔχει ἐνδιαφέρον νὰ φωτισθῇ.

— Δὲν δύναται νὰ φωτισθῇ, ἐπειδὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τῇ εἴπωμεν. . . Ἰδοὺ ὁ ἔνοχος. Ἀλλὰ δὲν εἶνε διαφώτισις λοιπὸν ὅταν ἐρχόμεθα νὰ διακηρύξωμεν εἰς αὐτὴν· ἐφυλακίσατε ἓνα ἀθῶον;

— Δυστυχῶς, κύριε, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς παρατηρήσω ὅτι οὐδεμίαν μου παρουσιάσετε ἀποδείξιν τῆς μὴ ἐνοχῆς του· εἰσθε πεπεισμένοι, ἡ δὲ πεποθησίς σας ἔχει βεβαίως ἀξίαν τινα, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ. Ἡ δικαιοσύνη ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεων.

— Ὁ Λυκογιάννης θὰ παράσχῃ ταύτας.

— Τὸ εὐχομαι, τὸ ἐπιθυμῶ. Ἐν τούτοις, κύριε, δύνασθε νὰ μοῦ εἴπητε ποῦ βασίζετε τὴν πεποίθησίν σας;

— Τὸ παρελθὸν τοῦ δυστυχοῦς ἀγρίου τοῦ δάσου τοῦ Μαρέιλ, αἱ ἥρωϊκαὶ τὸν πράξεις, εὐγλώττως διαμαρτύρονται κατὰ τῆς κατηγορίας. Δὲν ἄγνοεῖτε βεβαίως ποίαν διαγωγὴν ἔδειξεν εἰς τινὰς περιστάσεις.

— Μάλιστα, γινώσκω ὅτι ἐξέτέλεσε πράξεις τινὰς. . .

— Θαυμασίας, κύριε, μάλιστα δὲ ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ πράξεις αὗται προήλθον ἐξ ἀγριανθρώπου ὑπέικοντος εἰς μόνὰ τὰ ἐνστικτὰ του. Καὶ θὰ θεωρήσωσιν ἔνοχον τοιαύτης κτηνώδους πράξεως τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἔσωσε παιδίον πνιγόμενον, ὅστις ἐφόνευσε λύκον ἀρπάσαντα ἄμνον, ὅστις ἀπέσπασεν ἀπὸ φρικώδη, βέβαιον θάνατον τὴν

δεσποινίδα Ἐριέττην Δεσιμαῖζ; Ἦνε οὗτος ἔνοχος ὅστις ἀγανακτήσας διότι εἶδε Πρῶσσον ραπίζοντα τὸν Ἰάκωβον Βαιγιάν, τὸν πατέρα τῆς Ἰωάννας, ἓνα γέροντα, ἀμέσως κατέδειξεν εἰς τὸν ὕβριστὴν ὅτι ἡ πράξις του ἦτο μισητὴ καὶ ἀνανδρὸς;

Ἰδοὺ γεγονότα, κύριε, συνηγοροῦντα ὑπὲρ αὐτοῦ! Ὁ δὲ ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων τῆς καρδίας δὲν δύναται νὰ ἦνε κτήνος.

Μετέβη εἰς Μαρέιλ καὶ ἔκαμα καὶ ἐγὼ ἀνακρίσεις, αἱ δὲ πληροφορίες, κύριε, ἀς συνέλεξα ἐν τῇ χώρᾳ μεῖ ἐπεισαν περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ Λυκογιάννη. Ἀναγνωρίζω ὅτι ἡ διαβεβαίωσίς μου δὲν ἀρκεῖ καὶ ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεων. Ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμὴ νὰ δοθῶσιν αἱ ἀποδείξεις αὗται εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἐγὼ θὰ ἔχω αὐτὰς, θὰ τὰς ἔχω! . . . Ἄς ἀφήσωμεν τὸν χρόνον νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον του.

Ὅ,τι θέλω εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖτε, κύριε, νὰ φέρωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν τὸν Λυκογιάννην εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κατηγορίαν. Τί κάμνει; πῶς ἔχει;

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Δὲν εἶνε δυστυχῶς ὡς ἐπιθυμοῦμεν, ἀπῆντησε.

— Ἦνε ἀσθενής;

(Ἀκολουθεῖ)